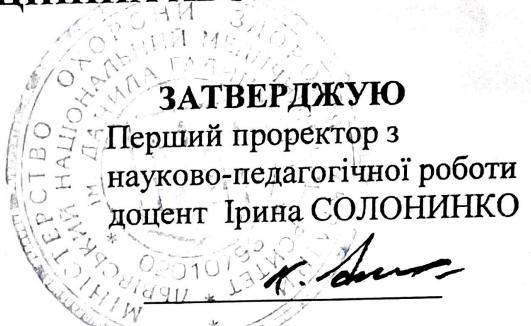
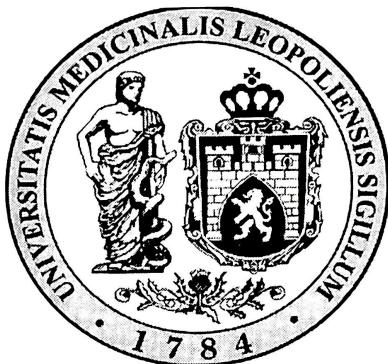

**ЛЬВІВСКИЙ НАЦІОНАЛЬНИЙ МЕДИЧНИЙ УНІВЕРСИТЕТ
імені ДANIILA ГАЛИЦЬКОГО
КАФЕДРА ДИТЯЧИХ ІНФЕКЦІЙНИХ ХВОРОБ**

ЗАТВЕРДЖУЮ
Перший проректор з
науково-педагогічної роботи
доцент Ірина СОЛОНИНКО

"29" 06 2023 р

НАВЧАЛЬНА ПРОГРАМА ДИСЦИПЛІНИ
Профільний курс за вибором ВБ 3.1 «Внутрішня медицина»
ВБ 3.1.3 Педіатрія, дитячі інфекції
модуль 2 «ДИТЯЧІ ІНФЕКЦІЙНІ ХВОРОБИ»
підготовки фахівців другого (магістерського) рівня вищої освіти
галузі знань 22 «Охорона здоров'я»
спеціальності 222 «Медицина»

Обговорено та ухвалено
на методичному засіданні кафедри
дитячих інфекційних хвороб
Протокол № 12 _____
від "16" квітня 2023 р.
Завідувачка кафедри
доцент Галина ЛІТВИН
Галина ЛІТВИН

Затверджено
профільною методичною комісією
з педіатричних дисциплін
Протокол № 2 _____
від "27" квітня 2023 р.
Голова профільної методичної
комісії професор Леся БЕШ
Леся БЕШ

Львів 2023 р.

ВСТУП

Програма вивчення навчальної дисципліни

ВБ 3.1.3.2 «Дитячі інфекційні хвороби»

відповідно до Стандарту вищої освіти другого (магістерського) рівня
галузі знань 22 «Охорона здоров'я»
спеціальності 222 «Медицина»
освітньої програми магістра медицини

Опис навчальної дисципліни (анотація)

Навчальна дисципліна «Дитячі інфекційні хвороби» вивчає класичні і нові дані про інфекційні хвороби в дітей, їх етіологію, епідеміологію, патогенез, клінічну картину, методи діагностики та лікування найпоширеніших інфекційних захворювань серед дітей. Вивчаються питання диференційної діагностики, профілактики та найновітніші наукові дані щодо найбільш поширених інфекційних захворювань дитячого віку, з наданням допомоги при основних невідкладних станах.

а) базується на знаннях, отриманих студентами при вивченні медичної біології, нормальної та патологічної фізіології, нормальної та патологічної анатомії, мікробіології, гістології, фармакології, епідеміології, імунології, педіатрії, пропедевтики дитячих хвороб й інтегрується з цими дисциплінами;

б) закладає основи формування студентами умінь та навичок, які визначаються кінцевими цілями вивчення педіатрії як самостійної дисципліни та можуть бути використані студентами при вивченні педіатрії, дитячих інфекційних хвороб та інших клінічних дисциплін на V та VI курсах та у професійній діяльності.

Структура навчальної дисципліни	Кількість кредитів, годин, з них			Рік навчання семестр	Кількість занять	Вид контролю			
	Всього	Аудиторних							
		Лекцій (годин)	Практ. заняті (годин)						
Назва дисципліни: «Дитячі інфекційні хвороби» Змістових розділів 3	2,0 кредити ECTS / 60 год		30	30	6 курс XI / XII семестр	5 залік			

Предметом вивчення навчальної дисципліни є етіологія, епідеміологія, патогенез, основні клінічні прояви, діагностика, диференціальна діагностика дитячих інфекційних хвороб та основні принципи лікування пацієнтів з інфекційною патологією.

Міждисциплінарні зв'язки: нормальна анатомія, патологічна анатомія, біохімія, патологічна фізіологія, фармакологія, мікробіологія, епідеміологія, педіатрія, хірургія, інфекційні хвороби, неврологія, імунологія.

1. МЕТА ТА ЗАВДАННЯ НАВЧАЛЬНОЇ ДИСЦИПЛІНИ

1.1. Метою викладання навчальної дисципліни «Дитячі інфекційні хвороби» є:
засвоєння теоретичних та практичних знань з етіології, патогенезу, класифікації, клінічних проявів, методів діагностики, лікування та профілактики найбільш поширених неінфекційних та інфекційних хвороб дитячого віку та вмінь клінічного, лабораторного та інструментального обстеження дитини з дотриманням принципів медичної етики та деонтології, набуття студентом професійних вмінь з ведення медичної документації.

Набуття студентом знань та професійних вмінь з диференційної діагностики найбільш поширених неінфекційних та інфекційних хвороб дитячого віку, диспансерного нагляду за здоровими та хворими

дітьми в амбулаторних умовах та надання невідкладної допомоги при найбільш поширених невідкладних станах у дітей на основі знань вікових анатомо-фізіологічних особливостей дитячого організму;

Формування здатності використовувати знання, уміння, навички та розуміння для вирішення типових задач діяльності лікаря в галузі охорони здоров'я, сфера застосування яких передбачена визначеними переліками синдромів та симптомів захворювань, невідкладних станів, фізіологічних станів.

Підготовка висококваліфікованого фахівця (лікаря), здатного розв'язувати складні задачі та проблеми у сфері медицини і галузі охорони здоров'я або у процесі навчання, що характеризуються невизначеністю умов і вимог та виконувати професійну діяльність лікаря; здатного продовжувати навчання з високим ступенем автономії.

1.2.Основними завданнями вивчення дисципліни «Дитячі інфекційні хвороби» є:

- Засвоєння основних теоретичних знань з етіології, епідеміології, патогенезу найбільш поширених інфекційних хвороб дитячого віку, диспансерного нагляду за дітьми, що перенесли інфекційні захворювання в амбулаторних умовах.
  - Оволодіння основними практичними навичками та вміннями з діагностики, диференційної діагностики, лікування ускладнених та неускладнених форм перебігу найбільш поширених інфекційних захворювань дитячого віку;
  - Оволодіння основними практичними навичками та вміннями з надання допомоги при невідкладних станах у разі виникнення при інфекційних хвороб дитячого віку;
  - Оволодіння навичками ведення медичної документації;
  - Формування у студентів морально-етичних та деонтологічних якостей при професійному спілкуванні з хворою дитиною та особами, які здійснюють догляд за дитиною.
-

1.3 Компетентності та результати навчання, формуванню яких сприяє дисципліна (взаємозв'язок з нормативним змістом підготовки здобувачів вищої освіти, сформульованим у термінах результатів навчання у Стандарті вищої освіти).

Згідно з вимогами Стандарту вищої освіти дисципліна забезпечує набуття студентами **компетентностей**:

- *інтегральні*: Здатність розв'язувати складні задачі, у тому числі дослідницького та інноваційного характеру у сфері медицини. Здатність продовжувати навчання з високим ступенем автономії.
- *загальні*:
  - ЗК 1. Здатність до абстрактного мислення, аналізу та синтезу.
  - ЗК 2. Здатність вчитися і оволодівати сучасними знаннями.
  - ЗК 3. Здатність застосовувати знання у практичних ситуаціях.
  - ЗК 4. Знання та розуміння предметної галузі та розуміння професійної діяльності.
  - ЗК 5. Здатність до адаптації та дій в новій ситуації.
  - ЗК 6. Здатність приймати обґрунтовані рішення.
  - ЗК 7. Здатність працювати в команді.
  - ЗК 8. Здатність до міжособистісної взаємодії.
  - ЗК 9. Здатність спілкуватись іноземною мовою.
  - ЗК 10. Здатність використовувати інформаційні і комунікаційні технології.
  - ЗК 11. Здатність до пошуку, опрацювання та аналізу інформації з різних джерел.
  - ЗК 12. Визначеність і наполегливість щодо поставлених завдань і взятих обов'язків.
  - ЗК 13. Усвідомлення рівних можливостей та гендерних проблем.
  - ЗК 14. Здатність реалізувати свої права і обов'язки як члена суспільства, усвідомлювати цінності громадянського (вільного демократичного) суспільства та необхідність його сталого розвитку, верховенства права, прав і свобод людини і громадянина в Україні.
  - ЗК 15. Здатність зберігати та примножувати моральні, культурні, наукові цінності і досягнення суспільства на основі розуміння історії та закономірностей розвитку предметної області, її місця у загальній системі знань про природу і суспільство та у розвитку суспільства, техніки і технологій, використовувати різні види та форми рухової активності для активного відпочинку та ведення здорового способу життя.

- *Фахові компетентності спеціальності (ФК)*:

- ФК 1. Здатність збирати медичну інформацію про пацієнта і аналізувати клінічні дані.
- ФК 2. Здатність до визначення необхідного переліку лабораторних та інструментальних досліджень

та оцінки їх результатів.

ФК 3. Здатність до встановлення попереднього та клінічного діагнозу захворювання.

ФК 5. Здатність до визначення характеру харчування при лікуванні та профілактиці захворювань.

ФК 6. Здатність до визначення принципів та характеру лікування та профілактики захворювань.

ФК 7. Здатність до діагностування невідкладних станів.

ФК 8. Здатність до визначення тактики та надання екстреної медичної допомоги.

ФК 10. Здатність до виконання медичних маніпуляцій.

ФК 11. Здатність розв'язувати медичні проблеми у нових або незнайомих середовищах за наявності неповної або обмеженої інформації з урахуванням аспектів соціальної та етичної відповідальності.

ФК 13. Здатність до проведення санітарно-гігієнічних та профілактичних заходів.

ФК 14. Здатність до планування і проведення профілактичних та протиепідемічних заходів щодо інфекційних хвороб.

ФК 16. Здатність до ведення медичної документації, в тому числі електронних форм.

ФК 21. Зрозуміло і неоднозначно доносити власні знання, висновки та аргументацію з проблем охорони здоров'я та дотичних питань до фахівців і нефахівців, зокрема до осіб, які навчаються.

ФК 23. Здатність розробляти і реалізовувати наукові та прикладні проекти у сфері охорони здоров'я.

ФК 24. Дотримання етичних принципів при роботі з пацієнтами, лабораторними тваринами.

ФК 25. Дотримання професійної та академічної добродетелі, нести відповідальність за достовірність отриманих наукових результатів

Деталізація компетентностей відповідно до дескрипторів НРК у формі «Матриці компетентностей».

Матриця компетентностей

№	Компетентність (Класифікація компетентностей за НРК)	Знання	Уміння/	Комунікація	Автономія та відповідальність
Інтегральна компетентність					
Здатність розв'язувати складні задачі, у тому числі дослідницького та інноваційного характеру у сфері медицини. Здатність продовжувати навчання з високим ступенем автономії.					
Загальні компетентності					
ЗК1.	Здатність до абстрактного мислення, аналізу та синтезу.	Спеціалізовані концептуальні знання, що включають сучасні наукові здобутки у сфері професійної діяльності або галузі знань і є основою для оригінального мислення та проведення досліджень	Спеціалізовані уміння/навички розв'язання проблем, необхідні для проведення досліджень та/або провадження інноваційної діяльності з метою розвитку нових знань та процедур	Зрозуміле і недвозначне донесення власних знань, висновків та аргументації до фахівців і нефахівців, зокрема до осіб, які навчаються	Управління робочими або навчальними процесами, які є складними, неперебачуваними та потребують нових стратегічних підходів
ЗК 2.	Здатність вчитися і оволодівати сучасними знаннями.	Спеціалізовані концептуальні знання, що включають сучасні наукові здобутки у сфері професійної діяльності або галузі знань і є основою для оригінального мислення та проведення досліджень	Здатність розв'язувати проблеми у нових або незнайомих середовищах за наявності неповної або обмеженої інформації з урахуванням аспектів соціальної та етичної відповідальності	Використання іноземних мов у професійній діяльності	Здатність продовжувати навчання з високим ступенем автономії

			ності		
ЗК 3.	Здатність застосовувати знання у практичних ситуаціях	Спеціалізовані концептуальні знання, що включають сучасні наукові здобутки у сфері професійної діяльності або галузі знань і є основою для оригінального мислення та проведення досліджень	Здатність інтегрувати знання та розв'язувати складні задачі у широких або мультидисциплінарних контекстах	Зрозуміле і недвозначне донесення власних знань, висновків та аргументації до фахівців і нефахівців, зокрема до осіб, які навчаються	Управління робочими або навчальними процесами, які є складними, непередбачуваними та потребують нових стратегічних підходів
ЗК 4.	Знання та розуміння предметної галузі та розуміння професійної діяльності	Критичне осмислення проблем у галузі та на межі галузей знань	Здатність інтегрувати знання та розв'язувати складні задачі у широких або мультидисциплінарних контекстах	Використання іноземних мов у професійній діяльності	Відповідальність за внесок до професійних знань і практики та/або оцінювання результатів діяльності команд та колективів
ЗК 5.	Здатність до адаптації та дії в нової ситуації.	Критичне осмислення проблем у галузі та на межі галузей знань	Здатність розв'язувати проблеми у нових або незнайомих середовищах за наявності неповної або обмеженої інформації з урахуванням аспектів соціальної та етичної відповідальності		Відповідальність за внесок до професійних знань і практики та/або оцінювання результатів діяльності команд та колективів
ЗК 6.	Здатність приймати обґрунтоване рішення.	Спеціалізовані концептуальні знання, що включають сучасні наукові здобутки у сфері професійної діяльності або галузі знань і є основою для оригінального мислення та проведення досліджень	Здатність розв'язувати проблеми у нових або незнайомих середовищах за наявності неповної або обмеженої інформації з урахуванням аспектів соціальної та етичної відповідальності	Зрозуміле і недвозначне донесення власних знань, висновків та аргументації до фахівців і нефахівців, зокрема до осіб, які навчаються	Управління робочими або навчальними процесами, які є складними, непередбачуваними та потребують нових стратегічних підходів
ЗК 7.	Здатність працювати в команді.	Критичне осмислення проблем у галузі та на межі галузей знань	Здатність розв'язувати проблеми у нових або незнайомих середовищах за наявності неповної або	Зрозуміле і недвозначне донесення власних знань, висновків та аргументації до фахівців і	Відповідальність за внесок до професійних знань і практики та/або оцінювання результатів діяльності команд

			обмеженої інформації з урахуванням аспектів соціальної та етичної відповідальності	нефахівців, зокрема до осіб, які навчаються	та колективів
ЗК 8.	Навички міжсуб'єктів взаємодії	Спеціалізовані концептуальні знання, що включають сучасні наукові здобутки у сфері професійної діяльності або галузі знань і є основою для оригінального мислення та проведення досліджень	Здатність розв'язувати проблеми у нових або незнайомих середовищах за наявності неповної або обмеженої інформації з урахуванням аспектів соціальної та етичної відповідальності	Зрозуміле і недвозначне донесення власних знань, висновків та аргументації до фахівців і нефахівців, зокрема до осіб, які навчаються	Відповідальність за внесок до професійних знань і практики та/або оцінювання результатів діяльності команд та колективів
ЗК 9.	Здатність спілкуватися іноземною мовою.			Використання іноземних мов у професійній діяльності	
ЗК 10	Здатність використовувати інформаційні і комунікаційні технології.	Критичне осмислення проблем у галузі та на межі галузей знань	Здатність розв'язувати проблеми у нових або незнайомих середовищах за наявності неповної або обмеженої інформації з урахуванням аспектів соціальної та етичної відповідальності	Використання іноземних мов у професійній діяльності	Здатність продовжувати навчання з високим ступенем автономії
ЗК 11	Здатність до пошуку, опрацювання та аналізу інформації з різних джерел.	Критичне осмислення проблем у галузі та на межі галузей знань	Здатність інтегрувати знання та розв'язувати складні задачі у широких або мультидисциплінарних контекстах	Використання іноземних мов у професійній діяльності	Відповідальність за внесок до професійних знань і практики та/або оцінювання результатів діяльності команд та колективів
ЗК 12	Визначеність і наполягливість щодо поставлених завдань і взятих обов'язків	Критичне осмислення проблем у галузі та на межі галузей знань	Здатність розв'язувати проблеми у нових або незнайомих середовищах за наявності неповної або обмеженої		Здатність продовжувати навчання з високим ступенем автономії

			інформації з урахуванням аспектів соціальної та етичної відповідальності		
ЗК 13	Усвідомлення рівних можливостей та гендерних проблем.	Критичне осмислення проблем у галузі та на межі галузей знань	Спеціалізовані уміння/навички розв'язання проблем, необхідні для проведення досліджень та/або провадження інноваційної діяльності з метою розвитку нових знань та процедур	Зрозуміле і недвозначне донесення власних знань, висновків та аргументації до фахівців і нефахівців, зокрема до осіб, які навчаються	Управління робочими або навчальними процесами, які є складними, непередбачуваними та потребують нових стратегічних підходів
ЗК 14	Здатність реалізувати свої права і обов'язки як члена суспільства, усвідомлювати цінності громадянського (вільного демократичного) суспільства та необхідність його сталого розвитку, верховенства права, прав і свобод людини і громадянина в Україні.	Спеціалізовані концептуальні знання, що включають сучасні наукові здобутки у сфері професійної діяльності або галузі знань і є основою для оригінального мислення та проведення досліджень	Здатність інтегрувати знання та розв'язувати складні задачі у широких або мультидисциплінарних контекстах	Зрозуміле і недвозначне донесення власних знань, висновків та аргументації до фахівців і нефахівців, зокрема до осіб, які навчаються	Здатність продовжувати навчання з високим ступенем автономії
ЗК 15	Здатність зберігати та примножувати моральні, культурні, наукові цінності і досягнення суспільства на основі розуміння історії та закономірності розвитку предметної області, її місця у загальній системі знань про природу і суспільство та у розвитку	Критичне осмислення проблем у галузі та на межі галузей знань	Здатність розв'язувати проблеми у нових або незнайомих середовищах за наявності неповної або обмеженої інформації з урахуванням аспектів соціальної та етичної відповідальності		Здатність продовжувати навчання з високим ступенем автономії

	суспільства, техніки і технологій, використовуваючи різні види та форми рухової активності для активного відпочинку та ведення здорового способу життя.			
--	---	--	--	--

Спеціальні (фахові) компетентності

ФК1 .	Здатність збирати медичну інформацію про пацієнта і аналізувати клінічні дані.	Критичне осмислення проблем у галузі та на межі галузей знань	Здатність розв'язувати проблеми у нових або незнайомих середовищах за наявності неповної або обмеженої інформації з урахуванням аспектів соціальної та етичної відповідальності	Використання іноземних мов у професійній діяльності	Відповідальність за внесок до професійних знань і практики та/або оцінювання результатів діяльності команд та колективів
ФК 2.	Здатність до визначення необхідного переліку лабораторних та інструментальних досліджень та оцінки їх результатів.	Критичне осмислення проблем у галузі та на межі галузей знань	Здатність розв'язувати проблеми у нових або незнайомих середовищах за наявності неповної або обмеженої інформації з урахуванням аспектів соціальної та етичної відповідальності		Управління робочими або навчальними процесами, які є складними, непередбачуваними та потребують нових стратегічних підходів
ФК 3.	Здатність до встановлення попереднього клінічного діагнозу захворювання	Критичне осмислення проблем у галузі та на межі галузей знань	Здатність розв'язувати проблеми у нових або незнайомих середовищах за наявності неповної або обмеженої інформації з урахуванням аспектів соціальної та етичної відповідальності		Відповідальність за внесок до професійних знань і практики та/або оцінювання результатів діяльності команд та колективів

ФК 5.	Здатність до визначення характеру харчування при лікуванні та профілактиці захворювань пацієнтів різного віку.	Критичне осмислення проблем у галузі та на межі галузей знань	Спеціалізовані уміння/навички розв'язання проблем, необхідні для проведення досліджень та/або провадження інноваційної діяльності з метою розвитку нових знань та процедур	Зрозуміле і недвозначне донесення власних знань, висновків та аргументації до фахівців і нефахівців, зокрема до осіб, які навчаються	Управління робочими або навчальними процесами, які є складними, непередбачуваними та потребують нових стратегічних підходів
ФК 6.	Здатність до визначення принципів та характеру лікування та профілактики захворювань.	Критичне осмислення проблем у галузі та на межі галузей знань	Здатність розв'язувати проблеми у нових або незнайомих середовищах за наявності неповної або обмеженої інформації з урахуванням аспектів соціальної та етичної відповідальності	Зрозуміле і недвозначне донесення власних знань, висновків та аргументації до фахівців і нефахівців, зокрема до осіб, які навчаються	Управління робочими або навчальними процесами, які є складними, непередбачуваними та потребують нових стратегічних підходів
ФК 7.	Здатність до діагностування невідкладних станів.	Критичне осмислення проблем у галузі та на межі галузей знань	Здатність розв'язувати проблеми у нових або незнайомих середовищах за наявності неповної або обмеженої інформації з урахуванням аспектів соціальної та етичної відповідальності	Зрозуміле і недвозначне донесення власних знань, висновків та аргументації до фахівців і нефахівців, зокрема до осіб, які навчаються	Відповідальність за внесок до професійних знань і практики та/або оцінювання результатів діяльності команд та колективів
ФК 8.	Здатність до визначення тактики надання екстремої медичної допомоги.	Критичне осмислення проблем у галузі та на межі галузей знань	Здатність розв'язувати проблеми у нових або незнайомих середовищах за наявності неповної або обмеженої інформації з урахуванням аспектів соціальної та етичної відповідальності	Зрозуміле і недвозначне донесення власних знань, висновків та аргументації до фахівців і нефахівців, зокрема до осіб, які навчаються	Відповідальність за внесок до професійних знань і практики та/або оцінювання результатів діяльності команд та колективів
ФК	Здатність до	Спеціалізовані	Здатність	Зрозуміле і	Управління

10	виконання медичних маніпуляцій	концептуальні знання, що включають сучасні наукові здобутки у сфері професійної діяльності або галузі знань і є основою для оригінального мислення та проведення досліджень	розв'язувати проблеми у нових або незнайомих середовищах за наявності неповної або обмеженої інформації з урахуванням аспектів соціальної та етичної відповідальності	недвозначне донесення власних знань, висновків та аргументації до фахівців і нефахівців, зокрема до осіб, які навчаються	робочими або навчальними процесами, які є складними, непередбачуваними та потребують нових стратегічних підходів
ФК 11.	Здатність розв'язувати медичні проблеми у нових або незнайомих середовищах за наявності неповної або обмеженої інформації з урахуванням аспектів соціальної та етичної відповідальності.	Критичне осмислення проблем у галузі та на межі галузей знань	Здатність розв'язувати проблеми у нових або незнайомих середовищах за наявності неповної або обмеженої інформації з урахуванням аспектів соціальної та етичної відповідальності	Зрозуміле і недвозначне донесення власних знань, висновків та аргументації до фахівців і нефахівців, зокрема до осіб, які навчаються	Відповідальність за внесок до професійних знань і практики та/або оцінювання результатів діяльності команд та колективів
ФК 13.	Здатність до проведення санітарно-гігієнічних та профілактичних заходів.	Критичне осмислення проблем у галузі та на межі галузей знань	Здатність інтегрувати знання та розв'язувати складні задачі у широких або мультидисциплінарних контекстах	Зрозуміле і недвозначне донесення власних знань, висновків та аргументації до фахівців і нефахівців, зокрема до осіб, які навчаються	Відповідальність за внесок до професійних знань і практики та/або оцінювання результатів діяльності команд та колективів
ФК 14.	Здатність до планування і проведення профілактичних та протиепідемічних заходів щодо інфекційних хвороб.	Критичне осмислення проблем у галузі та на межі галузей знань	Здатність розв'язувати проблеми у нових або незнайомих середовищах за наявності неповної або обмеженої інформації з урахуванням аспектів соціальної та етичної відповідальності	Зрозуміле і недвозначне донесення власних знань, висновків та аргументації до фахівців і нефахівців, зокрема до осіб, які навчаються	Відповідальність за внесок до професійних знань і практики та/або оцінювання результатів діяльності команд та колективів
ФК 16.	Здатність до ведення медичної документації, в	Критичне осмислення проблем у галузі та на межі галузей	Спеціалізовані уміння/навички розв'язання проблем, необхідні	Зрозуміле і недвозначне донесення власних знань,	Управління робочими або навчальними процесами, які є

	тому числі електронних форм.	знань	для проведення досліджень та/або провадження інноваційної діяльності з метою розвитку нових знань та процедур	висновків та аргументації до фахівців і нефахівців, зокрема до осіб, які навчаються	складними, непередбачуваними та потребують нових стратегічних підходів
ФК 21.	Зрозуміло і неоднозначно доносити власні знання, висновки та аргументацію з проблем охорони здоров'я та дотичних питань до фахівців і нефахівців, зокрема до осіб, які навчаються.	Критичне осмислення проблем у галузі та на межі галузей знань	Здатність розв'язувати проблеми у нових або незнайомих середовищах за наявності неповної або обмеженої інформації з урахуванням аспектів соціальної та етичної відповідальності	Використання іноземних мов у професійній діяльності	Відповідальність за внесок до професійних знань і практики та/або оцінювання результатів діяльності команд та колективів
ФК 23.	Здатність розробляти і реалізовувати наукові та прикладні проекти у сфері охорони здоров'я.	Критичне осмислення проблем у галузі та на межі галузей знань	Здатність розв'язувати проблеми у нових або незнайомих середовищах за наявності неповної або обмеженої інформації з урахуванням аспектів соціальної та етичної відповідальності	Використання іноземних мов у професійній діяльності	Здатність продовжувати навчання з високим ступенем автономії
ФК 24.	Дотримання етичних принципів при роботі з пацієнтами, лабораторними тваринами.	Спеціалізовані концептуальні знання, що включають сучасні наукові здобутки у сфері професійної діяльності або галузі знань і є основовою для оригінального мислення та проведення досліджень	Здатність інтегрувати знання та розв'язувати складні задачі у широких або мультидисциплінарних контекстах	Зрозуміле і недвозначне донесення власних знань, висновків та аргументації до фахівців і нефахівців, зокрема до осіб, які навчаються	Управління робочими або навчальними процесами, які є складними, непередбачуваними та потребують нових стратегічних підходів
ФК 25.	Дотримання професійної та академічної добросердісті, нести відповідальність за достовірність отриманих наукових	Критичне осмислення проблем у галузі та на межі галузей знань	Здатність інтегрувати знання та розв'язувати складні задачі у широких або мультидисциплінарних контекстах	Використання іноземних мов у професійній діяльності	Здатність продовжувати навчання з високим ступенем автономії

результатів			
-------------	--	--	--

РЕЗУЛЬТАТИ НАВЧАННЯ:
Розподіл результатів навчання за видами навчальної діяльності

Компетентності, якими повинен оволодіти здобувач	Програмні результати навчання	Найменування навчальних дисциплін, практик
ЗК 1 - 15 ФК 1 - 3, 5 – 8, 10, 11, 13, 14, 16, 21, 23 – 25.	ПРН 1 – 7, 9, 10, 12-14, 17, 18, 20 – 22, 24, 25, 29	Інфекційні хвороби Дитячі інфекційні хвороби

Інтегративні кінцеві програмні результати навчання, формуванню яких сприяє навчальна дисципліна:

- ПРН 1. Мати грунтовні знання із структури професійної діяльності. Вміти здійснювати професійну діяльність, що потребує оновлення та інтеграції знань. Нести відповідальність за професійний розвиток, здатність до подальшого професійного навчання з високим рівнем автономності.
- ПРН 2. Розуміння та знання фундаментальних і клінічних біомедичних наук, на рівні достатньому для вирішення професійних задач у сфері охорони здоров'я.
- ПРН 3. Спеціалізовані концептуальні знання, що включають наукові здобутки у сфері охорони здоров'я і є основою для проведення досліджень, критичне осмислення проблем у сфері медицини та дотичних до неї міждисциплінарних проблем.
- ПРН 4. Виділяти та ідентифікувати провідні клінічні симптоми та синдроми (за списком 1); за стандартними методиками, використовуючи попередні дані анамнезу хворого, дані огляду хворого, знання про людину, її органи та системи, встановлювати попередній клінічний діагноз захворювання (за списком 2).
- ПРН 5. Збирати скарги, анамнез життя та захворювання, оцінювати психомоторний та фізичний розвиток пацієнта, стан органів та систем організму, на підставі результатів лабораторних та інструментальних досліджень оцінювати інформацію щодо діагнозу (за списком 4), враховуючи вік пацієнта.
- ПРН 6. Встановлювати остаточний клінічний діагноз шляхом прийняття обґрунтованого рішення та аналізу отриманих суб'єктивних і об'єктивних даних клінічного, додаткового обстеження, проведення диференційної діагностики, дотримуючись відповідних етичних і юридичних норм, під контролем лікаря-керівника в умовах закладу охорони здоров'я (за списком 2).
- ПРН 7. Призначати та аналізувати додаткові (обов'язкові та за вибором) методи обстеження (лабораторні, функціональні та/або інструментальні) (за списком 4), пацієнтів із захворюваннями органів і систем організму для проведення диференційної діагностики захворювань (за списком 2).
- ПРН 9. Визначати характер та принципи лікування хворих (консервативне, оперативне) із захворюваннями (за списком 2), враховуючи вік пацієнта, в умовах закладу охорони здоров'я, за його межами та на етапах медичної евакуації, в т.ч. у польових умовах, на підставі попереднього клінічного діагнозу, дотримуючись відповідних етичних та юридичних норм, шляхом прийняття обґрунтованого рішення за існуючими алгоритмами та стандартними схемами, у разі необхідності розширення стандартної схеми вміти обґрунтувати персоніфіковані рекомендації під контролем лікаря-керівника в умовах лікувальної установи.
- ПРН 10. Визначати необхідний режим праці, відпочинку та харчування на підставі заключного клінічного діагнозу, дотримуючись відповідних етичних та юридичних норм, шляхом прийняття обґрунтованого рішення за існуючими алгоритмами та стандартними схемами.
- ПРН 12. Проводити оцінку загального стану новонародженої дитини шляхом прийняття обґрунтованого рішення за існуючими алгоритмами та стандартними схемами, дотримуючись відповідних етичних та юридичних норм.
- ПРН 13. Проводити оцінку та моніторинг розвитку дитини, надавати рекомендації з вигодовування та особливостей харчування залежно від віку, організовувати проведення профілактичних щеплень за календарем.
- ПРН 14. Визначати тактику та надавати екстрену медичну допомогу при невідкладних станах (за списком 3) в умовах обмеженого часу згідно з існуючими клінічними протоколами та стандартами лікування.
- ПРН 17. Виконувати медичні маніпуляції (за списком 5) в умовах лікувального закладу, вдома або на виробництві на підставі попереднього клінічного діагнозу та/або показників стану пацієнта

шляхом прийняття обґрунтованого рішення, дотримуючись відповідних етичних та юридичних норм.

ПРН 18. Визначати стан функціонування та обмежень життєдіяльності особи та тривалість непрацездатності з оформленням відповідних документів, в умовах закладу охорони здоров'я на підставі даних про захворювання та його перебіг, особливості професійної діяльності людини, тощо. Вести медичну документацію щодо пацієнта та контингенту населення на підставі нормативних документів.

ПРН 20. Аналізувати епідеміологічний стан та проводити заходи масової та індивідуальної, загальної та локальної профілактики інфекційних захворювань.

ПРН 21. Відшуковувати необхідну інформацію у професійній літературі та базах даних інших джерелах, аналізувати, оцінювати та застосовувати цю інформацію.

ПРН 22. Застосовувати сучасні цифрові технології, спеціалізоване програмне забезпечення, статистичні методи аналізу даних для розв'язання складних задач охорони здоров'я.

ПРН 24. Організовувати необхідний рівень індивідуальної безпеки (власної та осіб, про яких піклується) у разі виникнення типових небезпечних ситуацій в індивідуальному полі діяльності.

ПРН 25. Зрозуміло і однозначно доносити власні знання, висновки та аргументацію з проблем охорони здоров'я та дотичних питань до фахівців і нефахівців.

ПРН 29. Планувати, організовувати та проводити заходи зі специфічної профілактики інфекційних захворювань, в тому числі згідно з Національним календарем профілактичних щеплень, як обов'язкових так і рекомендованих. Управляти залишками вакцин, організовувати додаткові вакцинальні кампанії, у т.ч. заходи з імунопрофілактики.

Результати навчання для дисципліни:

1. Визначати різні клінічні варіанти та ускладнення найбільш поширеных інфекційних захворювань дитячого віку;
2. Планувати обстеження хворої дитини та інтерпретувати отримані результати при найбільш поширеных інфекційних захворюваннях дитячого віку;
1. Проводити диференціальну діагностику та ставити попередній клінічний діагноз найбільш поширеных інфекційних захворювань дитячого віку;
2. Визначати тактику ведення хворого при найбільш поширеных інфекційних захворюваннях дитячого віку;
3. Демонструвати вміння ведення медичної документації у клініці дитячих інфекційних хвороб;
6. Ставити діагноз і надавати екстрену допомогу при основних невідкладних станах у клініці дитячих інфекційних хвороб (при шоку (ІТШ, гіповолемічному), комі, алергічних реакціях, асфіксії, набряку мозку, судомному синдромі).

2. ІНФОРМАЦІЙНИЙ ОБСЯГ НАВЧАЛЬНОЇ ДИСЦИПЛІНИ

На вивчення навчальної дисципліни відводиться 2 кредитів СКТС / 60годин.

Змістовий розділ 1. Дитячі крапельні інфекції

Конкретні цілі:

1. Визначити місце дитячих крапельних інфекцій в структурі інфекційної захворюваності у дітей.
2. Визначити етіологію, особливості епідпроцесу, основні фази патогенезу захворювань.
3. Провести клінічне обстеження хворої дитини, виявити симптоми та синдроми, які характеризують інфекційне захворювання, встановити клінічний діагноз, оцінити тяжкість хвороби, наявність невідкладних станів.
4. Скласти план обстеження, оцінити результати обстеження.
5. Провести диференційну діагностику.
6. Визначити показання до госпіталізації, призначити лікування.
7. Скласти план протиепідемічних заходів у вогнищі інфекції.

Тема 1. Диференційна діагностика та невідкладні стани при грипі та ГРВІ у дітей (грипу, парагрипу, аденовірусної, респіраторно-синцитіальної (РС), риновірусної інфекції, COVID-19).

Кашлюк. Етіологічні, епідеміологічні, патогенетичні особливості, провідні клінічні симптоми та ускладнення при вище перелічених інфекціях у дітей. Невідкладні стани, які можуть виникнути при даних хворобах (гіпертермічний синдром, гострий стенозуючий ларинготрахеїт, апное при кашлюку та ін.), надання медичної допомоги при них. Тактика ведення хворих при респіраторних захворюваннях і кашлюку, їх профілактика та імунопрофілактика.

Тема 2. Диференційна діагностика дифтерії мигдаликів, інфекційного мононуклеозу та захворювань, що супроводжуються синдромом гострого тонзиліту у дітей. Клінічні особливості ангін різної етіології (стрептококової, стафілококової, Сімановського-Венсана, вірусної, грибкової). Етіологічні, епідеміологічні, патогенетичні особливості, провідні клінічні симптоми та ускладнення при вищев наведених інфекціях у дітей. Класифікація дифтерії та тонзилітів. Тактика ведення хворих. Невідкладні стани, які можуть виникнути при даних хворобах (гіпертермічний синдром, дифтерійний круп, ГТШ при дифтерії), надання медичної допомоги при них. Профілактика та імуноопрофілактика.

Тема 3. Диференційна діагностика інфекцій з синдромом екзантеми. Етіологічні, епідеміологічні, патогенетичні особливості, провідні клінічні симптоми, варіанти перебігу та ускладнення інфекцій з синдромом екзантеми (кір, краснуха, вітряна віспа, скарлатина, псевдотуберкульоз). Диференційна діагностика синдрому екзантеми при різних інфекційних та неінфекційних захворюваннях. Тяжкі атипові форми вітряної віспи. Тактика ведення хворих, організація протиепідемічних заходів у вогнищі інфекції при захворюваннях з синдромом екзантеми. Імуноопрофілактика.

Змістовий розділ 2. Інфекційні захворювання нервової системи

Конкретні цілі:

1. Визначити місце інфекційних захворювань нервової системи в структурі інфекційної захворюваності у дітей.
2. Визначити етіологію, особливості епідпроцесу, основні фази патогенезу захворювання.
3. Провести клінічне обстеження хвою дитини, виявити симптоми та синдроми, які характеризують інфекційне захворювання, встановити клінічний діагноз, оцінити тяжкість хвороби, наявність невідкладних станів.
4. Скласти план обстеження, оцінити результати обстеження.
5. Провести диференційну діагностику з захворюваннями НС неінфекційного генезу.
6. Визначити показання до госпіталізації, призначити лікування.
7. Скласти план протиепідемічних заходів у вогнищі інфекції.

Тема 4.. Диференційна діагностика нейроінфекцій у дітей. Менінгококова інфекція: етіологічні, епідеміологічні, патогенетичні особливості, провідні клінічні симптоми та варіанти перебігу менінгококової інфекції. Диференційна діагностика менінгококемії із захворюваннями, що супроводжуються геморагічною висипкою (геморагічний васкуліт, тромбоцитопенічна пурпурита тощо).

Диференційна діагностика ентеровірусної інфекції, поліомісліт. Етіологічні, епідеміологічні, патогенетичні особливості, провідні клінічні симптоми та варіанти перебігу хвороб. Клінічні форми, діагностика, ускладнення та залишкові явища, лікування, профілактика.

Невідкладні стани при нейроінфекціях: інфекційно-токсичний шок (ГТШ) при менінгококовій інфекції, набряк-набухання головного мозку (ННГМ), церебральна кома. Тактика ведення хворих. Профілактика та імуноопрофілактика.

Змістовий розділ 3. Інфекційні захворювання шлунково-кишкового тракту та гепато-біліарної системи у дітей.

Конкретні цілі:

1. Визначити місце гострих кишкових інфекцій та вірусних гепатитів в структурі інфекційної захворюваності у дітей.
2. Визначити етіологію, особливості епідпроцесу, основні фази патогенезу захворювання.
3. Провести клінічне обстеження хвою дитини, виявити симптоми та синдроми, які характеризують інфекційне захворювання, встановити клінічний діагноз, оцінити тяжкість хвороби, наявність невідкладних станів.
4. Скласти план обстеження, оцінити результати обстеження.
5. Провести диференційну діагностику з захворюваннями ШКТ неінфекційного генезу.
6. Визначити показання до госпіталізації, призначити лікування.
7. Скласти план протиепідемічних заходів у вогнищі інфекції.

Тема 5. Диференційна діагностика ГКІ у дітей. Етіологічні, епідеміологічні, патогенетичні особливості, провідні клінічні симптоми та синдроми. Диференційна діагностика ГКІ між собою та із

захворюваннями шлунково-кишкового тракту неінфекційного походження, хірургічною патологією. Тактика ведення дітей, хворих на ГКІ (діагностика, показання до госпіталізації, лікування). Невідкладні стани при ГКІ у дітей (токсикоз, ексикоз, гіповолемічний шок, нейротоксикоз, ІТШ, ГУС), надання медичної допомоги.

Диференційна діагностика та невідкладні стани при вірусних гепатитах (ВГ) у дітей. Етіологічні, епідеміологічні, патогенетичні особливості, провідні клінічні симптоми, дані лабораторних досліджень в залежності від збудника ВГ. Диференційна діагностика типових та атипових форм ВГ у дітей. Тактика ведення хворого на вірусний гепатит. Діагностичні маркери гепатитів.

Гостра печінкова недостатність при ВГ у дітей, клінічні симптоми, оцінка ступеня тяжкості та прогнозу перебігу ВГ, враховуючи показники лабораторних досліджень. Тактика ведення хворого на ВГ з синдромом гострої печінкової недостатності. Надання невідкладної допомоги.

Диференційна діагностика ВГ з іншими паренхіматозними жовтяницями (медикаментозні, токсичні та аутоімунні гепатити, хворобою Жильбера, тропічна малярія, сепсис, єрсиніоз, інфекційний мононуклеоз та ін.).

Диференційна діагностика з надпечінковими та підпечінковими жовтяницями.

3. СТРУКТУРА НАВЧАЛЬНОЇ ДИСЦИПЛІНИ

Тема	Лек-цii	Пр. зан.	СРС	Самостійна робота
Змістовий модуль 1. Дитячі крапельні інфекції				
Тема 1. Диференційна діагностика та невідкладні стани при грипі та ГРВІ у дітей. Кашлюк.		6	5	Самостійне обстеження дитини, виявлення характерних симптомів та синдромів інфекційного захворювання, оцінка результатів лабораторних досліджень.
Тема 2. Диференційна діагностика дифтерії мигдаликів, інфекційного мононуклеозу та захворювань, що супроводжуються синдромом гострого тонзиліту у дітей.		6	5	Обґрунтування клінічного діагнозу.
Тема 3. Диференційна діагностика інфекцій з синдромом екзантеми.		6	5	Призначення терапії. написання мікрокрації по хворому. Складання плану протиепідемічних заходів у вогнищі інфекції.
Змістовий модуль 2. Диференційна діагностика нейроінфекцій у дітей.				
Тема 4. Диференційна діагностика нейроінфекцій у дітей. Менінгококова, ентеровірусна інфекції, поліоміеліт. Невідкладні стани при нейроінфекціях.		6	6	Складання таблиць з диференційної діагностики симптомів, окремих ознак, лабораторних показників захворювання (висип, наліт, жовтушність шкіри, випорожнення, показники гемограми, ліквору).
Змістовий модуль 3. Диференційна діагностика інфекційних уражень шлунково-кишкового тракту (ШКТ) та гепато-біліарної системи у дітей				
Тема 5. Диференційна діагностика ГКІ у дітей. Невідкладні стани при ГКІ у дітей. Діагностика та лікування		6	6	Проведення лумбальної пункції на манекені.
Диференційна діагностика та невідкладні стани при вірусних гепатитах (ВГ) у дітей. Гостра печінкова недостатність при ВГ у дітей.				Підготовка доповіді на заняття по темі самостійної роботи.
Тестовий контроль (формат А) по темам занять, вирішення ситуаційних задач			3	
Всього: кредитів ECTS – 2,0; годин – 60;		30	30	

4. ТЕМАТИЧНИЙ ПЛАН ЛЕКЦІЙ

Лекції не передбачені навчальним планом (згідно наказу №881-з від 15.03.22 р. (додаток 1-4)

5. ТЕМАТИЧНИЙ ПЛАН ПРАКТИЧНИХ ЗАНЯТЬ.

№ з/п	Назва теми	Кількість годин
1.	Диференційна діагностика та невідкладні стани при грипі та ГРВІ у дітей (грип; парагрип; аденовірусна, респіраторно-синцитіальна (РС), риновірусна інфекції; COVID-19). Кашлюк.	6,0
2.	Диференційна діагностика дифтерії мигдаликів, інфекційного мононуклеозу та захворювань, що супроводжуються синдромом гострого тонзиліту у дітей.	6,0
3.	Диференційна діагностика інфекцій з синдромом екзантеми.	6,0
4.	Диференційна діагностика нейроінфекцій у дітей: менінгококова, ентеровірусна інфекції, поліомієліт. Серозні менінгіти. Невідкладні стани при нейроінфекціях.	6,0
5.	Диференційна діагностика ГКІ у дітей. Невідкладні стани при ГКІ у дітей. Діагностика та лікування Диференційна діагностика та невідкладні стани при вірусних гепатитах (ВГ) у дітей.	6,0
Всього годин		30

4. ТЕМАТИЧНИЙ ПЛАН САМОСТІЙНОЇ РОБОТИ СТУДЕНТІВ

№ з/п	Тема	Кіль-кість годин	Види контролю
1.	Гельмінтози у дітей. Діагностика. Лікування.	2	Поточний та підсумковий контроль
2.	Диференційна діагностика енцефалітів у дітей, класифікація, клінічні особливості, діагностика, лікування.	2	
3.	Серозні менінгіти у дітей. Диференційна діагностика серозних і гнійних менінгітів (первинні, вторинні, вірусні, бактеріальні) між собою та з іншими станами. Менінгеальний синдром у клініці інфекційних хвороб. Питання клінічної та лабораторної діагностики нейроінфекцій. Ліковорологічна діагностика.	2	
4.	Кашлюк у новонароджених.	2	
5.	Сказ	2	
6.	Диференційна діагностика паротитної інфекції. Етіологічні, епідеміологічні, патогенетичні особливості, провідні клінічні симптоми та варіанти перебігу хвороб. Клінічні форми, діагностика, ускладнення та залишкові явища, лікування, профілактика.	2	
7.	ВІЛ-інфекція у дітей. Профілактика ВІЛ-інфікування, попередження передачі від матері до дитини, діагностика, лікування ВІЛ-інфікованих дітей.	3	
8.	Імунопрофілактика інфекційних захворювань у дітей. Типи вакцин. Календар профілактичних щеплень. Обов'язкові та рекомендовані щеплення. Протипоказання до вакцинації. Поствакцинальні події, їх діагностика та лікування. Анафілактичний шок, діагностика та невідкладна допомога.	4	
9.	Правець у дітей.	2	
10.	Індивідуальна СРС: курація хворих, написання мікрокурації хворого. Складання таблиць з диференційної діагностики, аналіз клінічних	4	Доповідь студента на практичному занятті та/або практичній конференції

	випадків та виступи на клінічних конференціях		
11	Підготовка до практичних занять	5	Поточний контроль на практичних заняттях
	Всього годин	30	

Самостійна робота студента – одна з організаційних форм навчання, що регламентується робочим навчальним планом і виконується студентом самостійно поза межами аудиторних занять. Можливі види самостійної роботи студентів:

1. Підготовка до практичного заняття та вивчення тем, що розглядаються лише в плані самостійної роботи студента, пошук та вивчення додаткової літератури,
2. Створення алгоритмів, структурно-логічних схем, написання рефератів, анотацій, доповідей та презентацій для виступу з повідомленнями на практичних заняттях, чергування в клініці поза межами навчального часу.

Організація самостійної роботи у відділеннях педіатричного стаціонару повинна забезпечуватися викладачами кафедри.

Самостійна робота студентів оцінюється під час поточного контролю теми на відповідному занятті.

7. ІНДИВІДУАЛЬНІ ЗАВДАННЯ (історії хвороб, судово-медичні акти, акти токсикологічних досліджень, курсові та дипломні, магістерські роботи)

Не заплановане робочим навчальним планом на навчальний рік

8. МЕТОДИ НАВЧАННЯ. Необхідно представити систему організації занять, використання інтерактивних методів, навчальні технології, що використовуються для передачі та засвоєння знань, умінь і навичок.

При вивченні дисципліни «Дитячі інфекційні хвороби» використовуються різновиди методів навчання, рекомендовані для вищої школи, а саме:

- за джерелами знань: методів вербальної передачі і слухового сприйняття учебової інформації (пояснення, лекція, бесіда, дискусія); методи наочної передачі і зорового сприйняття учебової інформації (показ і демонстрація слайдів, відеозаписів, вивчення літературних та інших джерел учебової інформації, застосування наочних засобів навчання); методи передачі учебової інформації за допомогою практичних, трудових дій і тактильного її сприйняття (тренувальний завдання та творчі вправи, огляд тематичних хворих, опанування практичних навичок).
- за логікою навчального процесу: аналітичний (визначення загального стану хвого та основних ознак хвороби), синтетичний (з'ясування взаємозв'язку основних ознак захворювань, визначення оптимальних заходів щодо діагностики, лікування та профілактики), їх поєднання – аналітико-синтетичний, а також індуктивний метод, дедуктивний, їх поєднання – традуктивний метод;
- за рівнем самостійної розумової діяльності: проблемний, частково-пошуковий, дослідницький.

Поєднуючи та узагальнюючи наведені вище методи навчання, при вивченні дисципліни доцільно впроваджувати такі методи організації навчальних занять як:

- метод клінічних кейсів,
- проблемно-орієнтований метод,
- метод індивідуальних навчально-дослідних та практичних завдань,
- метод конкурентних груп,
- метод тренінгових технологій,
- метод «ділової гри»,
- метод «мозкового штурму»,
- метод проведення конференцій із застосуванням інтерактивних, міждисциплінарних та інформаційно-комп’ютерних технологій.

Видами навчальної діяльності студента, згідно з Навчальним планом, є лекції, практичні заняття, самостійна робота студентів.

Тематичні плани практичних занять та СРС забезпечують реалізацію у навчальному процесі всіх тем, які входять до складу розділів.

Практичні заняття є клінічними, спрямовані на контроль засвоєння теоретичного матеріалу й формування практичних умінь та навичок, а також уміння аналізувати й застосовувати одержані знання для вирішення практичних завдань, проводяться в дитячих відділеннях клінічних баз кафедри.

☐ Кожне заняття розпочинається з тестового контролю з метою оцінки вихідного рівня знань і визначення ступеня готовності студентів до заняття. Викладач визначає мету заняття та створює позитивну пізнавальну мотивацію; відповідає на запитання студентів, які виникли під час СРС за

темою заняття.

□ Основний етап заняття полягає у практичній роботі студента біля ліжка хворого. Викладач із студентами здійснюють обхід хворих. Студенти оглядають хворих дітей, збирають анамнез, обстежують їх, виконують діагностичні маніпуляції тощо. Контроль основного етапу заняття проводиться шляхом оцінки виконання студентом практичних навичок, вміння розв'язувати типові ситуаційні завдання. Викладач обговорює і дає пояснення, підкреслює особливості перебігу захворювання у конкретної дитини, націлює на більш раціональне проведення тієї чи іншої методики обстеження тощо.

Окрім того практичні заняття передбачають:

- планування обстеження хвоюї дитини;
- інтерпретацію даних лабораторних та інструментальних досліджень;
- проведення диференціальної діагностики найбільш поширеных захворювань дитячого віку при типовому або ускладненому їх перебігу;
- визначення попереднього клінічного діагнозу;
- визначення терапевтичної тактики;
- призначення лікувального харчування;
- надання екстреної медичної допомоги;
- вирішення ситуаційних задач;
- відпрацювання практичних навичок на муляжах та біля ліжка хвоюї дитини;
- ведення медичної документації.

Засвоєння теми контролюється на практичних заняттях відповідно до конкретних цілей: вміння визначати етіологічні та патогенетичні фактори інфекційних захворювань дитячого віку, класифікувати та аналізувати типову клінічну картину, складати план обстеження та аналізувати дані лабораторних та інструментальних обстежень при типовому перебігу захворювання, демонструвати володіння принципами лікування, реабілітації і профілактики захворювань, ставити діагноз і визначати основні невідкладні стани, оцінювати прогноз захворювання, планувати протиепідемічні заходи у вогнищі інфекції, демонструвати володіння морально-деонтологічними принципами медичного фахівця та принципами фахової субординації у педіатрії.

9. МЕТОДИ КОНТРОЛЮ

В розділі вказуються:

- Види контролю (поточний і підсумковий)
- Форма підсумкового контролю відповідно до навчального плану (залік, диференційований залік, екзамен)
- Критерії оцінювання

10. ВІДИ КОНТРОЛЮ:

ПОТОЧНИЙ КОНТРОЛЬ результатів навчальної діяльності студентів дисциплін здійснюється з метою перевірки знань, умінь та навичок студентів під час проведення аудиторних (практичних, лабораторних, семінарських) занять, а також для перевірки результатів виконання завдань самостійної роботи.

Завданням поточного контролю є перевірка рівня підготовленості студента до виконання конкретної роботи: засвоєння відповідного навчального матеріалу, набуття знань та сформованості навичок вирішення конкретних питань та ситуацій, умінь самостійно опрацьовувати тексти, здатності осмислювати сутність змісту матеріалу заняття, сформованості вмінь виконувати необхідні практичні навички і маніпуляції, публічно чи письмово обґруntовувати власну точку зору, уміння працювати в команді, здатність нести відповідальність за надані рекомендації та прийняті рішення тощо.

Поточний контроль здійснюється на основі комплексного оцінювання діяльності студента та набутих ним компетентностей (знання, уміння, навички тощо), що включає контроль вхідного рівня знань, якість виконання практичної роботи, рівень теоретичної підготовки та результати вихідного контролю рівня знань. Formи проведення поточного контролю визначаються кафедрою і відображаються у навчальній програмі відповідної дисципліни.

Оцінювання поточної навчальної діяльності здійснюється на кожному практичному занятті відповідно до конкретних цілей теми за 4-балльною шкалою з використанням затверджених критеріїв

оцінювання для відповідної дисципліни і заноситься в журнал обліку академічної успішності. При цьому враховуються усі види робіт і перелік компетентностей, передбачених програмою навчальної дисципліни та методичною розробкою для вивчення теми. Студент має отримати оцінку з кожної теми.

На всіх практичних заняттях застосовується об'єктивний контроль теоретичної підготовки та засвоєння практичних навичок (стандартизованих за методикою виконання).

Студент відповідає на 10-15 тестів (тести за темою заняття, формат А)

Відповідає на стандартизовані запитання, знання яких необхідні для розуміння поточної теми.

Демонструє знання та вміння практичних навичок відповідно до теми практичного заняття біля ліжка хворого

Вирішує ситуаційну задачу за темою заняття.

На заключному етапі заняття для оцінки засвоєння студентом теми йому пропонується дати відповідь на ситуаційні задачі. Викладач підводить підсумки заняття, дає студентам завдання для самостійної роботи, вказує на вузлові питання наступної теми і пропонує список рекомендованої літератури для самостійного опрацювання. Самостійна робота студентів, яка передбачена в темі поряд із аудиторною, оцінюється під час поточного контролю теми на відповідному занятті.

Тривалість одного практичного заняття теми та з урахуванням нормативів тижневого аудиторного навантаження складає 6,0 академічні години.

При оцінюванні знань студентів перевага надається стандартизованим методам контролю: тестування (усне, письмове), структуровані письмові роботи, робота із стандартною медичною документацією, стандартизований за методикою виконання контроль практичних навичок.

Методи контролю

Теоретичних знань:

- тестування письмове та комп’ютерне (MISA),
- індивідуальне опитування, співбесіда,
- структуровані за змістом письмові роботи.

Практичних навичок та умінь:

- контроль виконання стандартизованих за методикою проведення практичних навичок, передбачених планом практичної підготовки студента з дисципліни;
- аналіз лабораторних та інструментальних досліджень;
- виконання медичних маніпуляцій в педіатрії;
- надання допомоги при невідкладних станах у дітей.

11. ФОРМА ПІДСУМКОВОГО КОНТРОЛЮ УСПІШНОСТІ НАВЧАННЯ (залік).

Залік – це форма підсумкового контролю, що полягає в оцінці засвоєння студентом навчального матеріалу виключно на підставі результатів виконання ним певних видів робіт на практичних, семінарських або лабораторних заняттях за національною шкалою і шкалою ЕКТС. Підсумковий контроль включає семестровий контроль та атестацію здобувача вищої освіти на відповідність його компетентностей вимогам стандартів вищої освіти. Залік з дисциплін проводиться після закінчення її вивчення, до початку екзаменаційної сесії.

У випадку, коли студент навчається за індивідуальним навчальним планом, йому, наказом ректора, визначається окремий графік проведення контрольних заходів.

До підсумкового контролю (заліку) допускаються студенти, які виконали усі види робіт, завдань, передбачених навчальним планом на семестр з відповідної навчальної дисципліни, відвідали усі, передбачені програмою навчальної дисципліни практичні навчальні заняття та набрали за поточну успішність кількість балів, не меншу за мінімальну. Для студентів, які пропустили аудиторні навчальні заняття дозволяється, з дозволу декана, відпрацьовувати академічну заборгованість до певного визначеного терміну в межах семестру.

Заліки виставляють викладачі, які проводили практичні, семінарські та інші заняття в навчальній групі. Залік студенти отримують, якщо середній бал з оцінок за поточну успішність впродовж семестру становить не менше «3» (120 балів за 200- бальною шкалою). Запис вноситься у залікову книжку студента та у заліково-екзаменаційну відомість.

Критерії оцінювання. Сукупність знань, умінь, навичок, інших компетентностей, набутих здобувачем вищої освіти у процесі навчання з кожної теми навчальної дисципліни орієнтовно оцінюється за такими критеріями:

– 5/”відмінно” – студент бездоганно засвоїв теоретичний матеріал теми заняття, демонструє глибокі і всебічні знання відповідної теми, основні положення наукових першоджерел та рекомендованої

літератури, логічно мислить і буде відповідь, вільно використовує набуті теоретичні знання при аналізі практичного матеріалу, висловлює своє ставлення до тих чи інших проблем, демонструє високий рівень засвоєння практичних навичок;

– 4/"добре" – студент добре засвоїв теоретичний матеріал заняття, володіє основними аспектами з першоджерел та рекомендованої літератури, аргументовано викладає його; володіє практичними навичками, висловлює свої міркування з приводу тих чи інших проблем, але припускається певних неточностей і похибок у логіці викладу теоретичного змісту або при виконанні практичних навичок;

– 3/"задовільно" – студент в основному опанував теоретичними знаннями навчальної теми, орієнтується в першоджерелах та рекомендованій літературі, але непереконливо відповідає, плутає поняття, додаткові питання викликають у студента невпевненість або відсутність стабільних знань; відповідаючи на запитання практичного характеру, виявляє неточності у 7 знаннях, не вміє оцінювати факти та явища, пов'язувати їх із майбутньою діяльністю, припускається помилок при виконанні практичних навичок;

– 2/"незадовільно" – студент не опанував навчальний матеріал теми, не знає наукових фактів, визначень, майже не орієнтується в першоджерелах та рекомендованій літературі, відсутнє наукове мислення, практичні навички не сформовані.

Результати поточного контролю (поточна успішність) є показником рівня засвоєння студентами навчальної програми та виконання вимог самостійної роботи студентів. Результати поточного контролю є основною інформацією для визначення оцінки при проведенні заліку.

Контрольні роботи для студентів можуть проводитися у формі тестування; розв'язання практичних завдань; розв'язання практичних ситуацій; демонстрація практичних навичок.

У разі пропуску практичного заняття студент зобов'язаний його відпрацювати у повному обсязі впродовж 2-х тижнів (14 календарних днів) за графіком відпрацювання практичних занять кафедри, але не пізніше останнього дня залікового тижня у відповідному семестрі. Якщо студент пропустив більше, ніж 3 практичні заняття, він має отримати дозвіл на їх відпрацювання у відповідному деканаті. Тривалість і критерії оцінювання знань студентів при відпрацюванні практичного заняття такі ж, як і на відповідному занятті. Відмітку про відпрацювання практичного заняття і оцінку черговий викладач заносить у Журнал обліку відпрацювань практичних занять кафедри (Додаток 2), що є підставою для зарахування заняття у Журналі обліку відвідувань та успішності студентів.

Поточний контроль результатів виконання завдань **самостійної роботи** здійснюється під час поточного контролю теми на відповідному занятті.

Про порядок проведення, зміст і критерії поточного контролю кафедра інформує студентів на першому занятті з дисципліни.

Результати оцінювання роботи студента впродовж семестру є задокументовані у Журналі обліку відвідувань та успішності студентів, а також занесені до заліково-екзаменаційної відомості, навчальної картки студента, залікової книжки студента. Виконані студентами впродовж семестру контрольні, індивідуальні завдання зберігаються на кафедрі 1 рік.

12. СХЕМА НАРАХУВАННЯ ТА РОЗПОДІЛ БАЛІВ, ЯКІ ОТРИМУЮТЬ СТУДЕНТИ:

Для дисциплін формулою підсумкового контролю яких є залік:

Максимальна кількість балів, яку може набрати студент за поточну навчальну діяльність при вивченні дисципліни становить 200 балів.

Мінімальна кількість балів, яку повинен набрати студент за поточну навчальну діяльність для зарахування дисципліни становить 120 балів. **Розрахунок кількості балів** проводиться на підставі отриманих студентом оцінок за 4-ри бальною (національною) шкалою під час вивчення дисципліни, шляхом обчислення середнього арифметичного (СА), округленого до двох знаків після коми. Отримана величина конвертується у бали за багатобальною шкалою таким чином:

$$x = \frac{CA \times 200}{5}$$

Для зручності наведено таблицю перерахунку за 200-балльною шкалою:

Перерахунок середньої оцінки за поточну діяльність у багатобальну шкалу для дисциплін, що

завершуються заліком

4- бальна шкала	200- бальна шкала	4- бальна шкала	200- бальна шкала	4- бальна шкала	200- бальна шкала	4- бальна шкала	200- бальна шкала
5	200	4.45	178	3.92	157	3.37	135
4.97	199	4.42	177	3.89	156	3.35	134
4.95	198	4.4	176	3.87	155	3.32	133
4.92	197	4.37	175	3.84	154	3.3	132
4.9	196	4.35	174	3.82	153	3.27	131
4.87	195	4.32	173	3.79	152	3.25	130
4.85	194	4.3	172	3.77	151	3.22	129
4.82	193	4.27	171	3.74	150	3.2	128
4.8	192	4.24	170	3.72	149	3.17	127
4.77	191	4.22	169	3.7	148	3.15	126
4.75	190	4.19	168	3.67	147	3.12	125
4.72	189	4.17	167	3.65	146	3.1	124
4.7	188	4.14	166	3.62	145	3.07	123
4.67	187	4.12	165	3.57	143	3.02	121
4.65	186	4.09	164	3.55	142	3	120
4.62	185	4.07	163	3.52	141	Менше 3	Недос- татньо
4.6	184	4.04	162	3.5	140		
4.57	183	4.02	161	3.47	139		
4.52	181	3.99	160	3.45	138		
4.5	180	3.97	159	3.42	137		
4.47	179	3.94	158	3.4	136		

Бали з дисципліни незалежно конвертуються як в шкалу ECTS, так і в 4-бальну (національну) шкалу. Бали шкали ECTS у 4-бальну шкалу не конвертуються і навпаки.

Бали студентів, набраних з дисципліни ранжуються за шкалою ECTS таким чином:

Оцінка ECTS	Статистичний показник
A	Найкращі 10 % студентів
B	Наступні 25 % студентів
C	Наступні 30 % студентів
D	Наступні 25 % студентів
E	Останні 10 % студентів

Ранжування з присвоєнням оцінок „A”, „B”, „C”, „D”, „E” проводиться для студентів даного курсу, які навчаються за однією спеціальністю і успішно завершили вивчення дисципліни. Студенти, які одержали оцінки FX, F («2») не вносяться до списку студентів, що ранжуються. Студенти з оцінкою FX після перескладання автоматично отримують бал „E”.

Оцінка дисциплін, формує підсумкового контролю яких є залік, базується на результатах оцінювання поточної навчальної діяльності та виражається за двобальною шкалою: «зараховано» або «не зараховано». Для зарахування дисципліни студент має отримати за поточну навчальну діяльність не менше, ніж 60% від максимальної суми балів (для 200-бальної шкали – не менше 120 балів). Бали та оцінку («зараховано» або «не зараховано») викладач вносить у заліково-екзаменаційну відомість та у залікову книжку студента (за винятком оцінки «не зараховано»). Бали з дисципліни конвертуються в шкалу ECTS (див. таблицю). Оцінку F (нездовільно з обов’язковим повторним курсом) на заліку отримують студенти, які відвідали усі аудиторні заняття з дисципліни, але не набрали мінімальну кількість балів за поточну навчальну діяльність. Такі студенти отримують оцінку «не зараховано» і не допускаються до складання екзаменаційної сесії.

Бали з дисципліни для студентів, які успішно виконали програму, конвертуються у традиційну 4-ри бальну шкалу за абсолютними критеріями, які наведено нижче у таблиці:

Бали з дисципліни	Оцінка за 4-ри бальною шкалою
Від 170 до 200 балів	5
Від 140 до 169 балів	4
Від 139 балів до мінімальної кількості балів, яку повинен набрати студент	3
Нижче мінімальної кількості балів, яку повинен набрати студент	2

Оцінка ECTS у традиційну шкалу не конвертується, оскільки шкала ECTS та чотирибальна шкала незалежні.

Об'єктивність оцінювання навчальної діяльності студентів перевіряється статистичними методами (коекфіцієнт кореляції між оцінкою ECTS та оцінкою за національною шкалою).

13. МЕТОДИЧНЕ ЗАБЕЗПЕЧЕННЯ

Методичне забезпечення мають всі види навчальної діяльності: лекції, практичні заняття, самостійна робота студентів.

Методичне забезпечення лекційного курсу:

1. Тези лекцій.
2. Методичні розробки лекцій.
3. Презентації лекцій.
4. Відеофільми та навчальні кінофільми з тематики лекцій.

Методичне забезпечення практичних занять:

1. Методичні розробки практичних занять для викладачів.
2. Методичні вказівки до практичних занять для студентів.
3. Варіанти тестових питань та завдань для перевірки вихідного рівня знань зожної теми.
4. Варіанти ситуаційних завдань для перевірки засвоєння тем.
5. Варіанти завдань (теоретичних та практичних) для підсумкового контролю.
6. Інструкції по роботі з фантомами та муляжами з відпрацювання практичних навичок.

Методичне забезпечення самостійної роботи студентів:

1. Методичні вказівки для передаудиторної підготовки до практичних занять.
2. Робочий зошит для передаудиторної підготовки.
3. Методичні інструкції з виконання практичних навичок.
4. Варіанти завдань для самостійної роботи студентів.

Для діагностики успішності навчання застосовуються наступні засоби:

1. Тестові завдання формату А
2. Практичні завдання для перевірки опанування практичними навичками
3. Ситуаційні завдання.

Розробка питань тест-контролю, структурованих ситуаційних задач та практичних завдань, що використовуються для діагностики успішності навчання, має базуватись на переліку питань і практичних навичок, які повинен засвоїти студент при вивчені відповідно до дисципліни «Дитячі інфекційні хвороби». Комплекти практичних завдань формуються з переліку практичних навичок, якими має опанувати студент під час вивчення дисципліни, що являють собою стандартизовані за методикою виконання практичні роботи.

14. Рекомендована література

Основна (Базова)

1. Інфекційні хвороби в дітей: підручник / С.О. Крамарьов, О.Б. Надрага, Л.В. Пипа та ін. ; за ред. С.О. Крамарьова, О.Б. Надраги. — 2-е вид., випр. — К.: ВСВ «Медицина».— 2016.— 392с.+ 14с. кольор. вкл.
2. Інфекційні хвороби у дітей: підручник (ВНЗ IV р. а.) / Л.І. Чернишова, А.П. Волоха, А.В. Бондаренко та ін.; за ред. Л.І. Чернишової. — 2-е вид., випр. – Київ. – Медицина. - 2017. – 1022 с.

3. Атлас дитячих інфекційних хвороб. Червона Книга = Red Book Atlas of Pediatric Infectious Diseases / Керол Дж. Бейкер; переклад 3-го англ. видання (за редакцією проф. С.О. Крамарсьова). — Дві мови. — Київ. — Медицина. - 2019. – 744 с.
4. Атлас інфекційних хвороб [М.А. Андрейчин, В.С. Копча, С.О. Крамарсьов та ін.]; за ред. М.А. Андрейчина.— 3-те вид., випр. і допов.— Львів: Магнолія, 2019.— 296 с.
5. Інфекційні хвороби в дітей: підручник за ред. проф. С.О.Крамарсьова, проф. О.Б.Надраги. – Київ. : ВСВ “Медицина”. - 2010. - 392 с.
6. Імунопрофілактика інфекційних хвороб: навчально-методичний посібник / Л.І. Чернишова, Ф.І. Лапій, А.П. Волоха та ін. — 2-е видання. – Київ. – Медицина. - 2019. – 320 с.
7. Мостюк А.І., Марієвський В.Ф., Прокопів О.В. Дифтерія : Монографія. Львів : Світ, 1996.– 208 с.
8. Невідкладна інфектологія: навчальний посібник (ВНЗ III—IV р. а.) / В.М. Козько, А.В. Бондаренко, Г.О. Соломенник та ін.; за ред. В.М. Козька. — 2-е вид. – Київ. – Медицина. - 2018. – 120 с.
9. Учайкин В.Ф., Нисевич Н.И., Шамшева О.В. «Инфекционные болезни и вакцинопрофилактика у детей». Учебник для ВУЗов / М.:ГЭОТАР, Медиа, 2007.- 688 с.
10. Nelson textbook 21th Edition by Robert M. Kliegman, MD, Richard E. Behrman, MD, Hal B. Jenson, MD and Bonita F. Stanton, MD. Видавництво: SAUNDERS. 2019. – 4264 р.
11. Наказ МОЗ України від 09.07.2004 №354 “Про затвердження Протоколів діагностики та лікування інфекційних хвороб у дітей”.
12. Наказ МОЗ України від 31.08.2004 №437 “Про затвердження клінічних Протоколів надання медичної допомоги при невідкладних станах у дітей на шпитальному і дошпитальному етапах”.
13. Наказ МОЗ України від 16.07.2014 № 499 “Про затвердження та впровадження медико-технологічних документів зі стандартизації медичної допомоги при грипі та гострих респіраторних інфекціях”
14. Протокол лікування менінгококцемії у дітей: наказ МОЗ України № 737 від 12 жовтня 2009 р. / Міністерство охорони здоров'я України. — К. : МОЗ України, 2009. — 17 с.
15. Наказ МОЗ України від 10.12.2007 N 803 “Про внесення змін до наказу МОЗ від 09.07.04 N 354”.
16. Наказ МОЗ України від 23.04.2019 № 958 "Про внесення змін до Календаря профілактичних щеплень в Україні"
17. Наказ МОЗ України від 18.05.2018 № 947 "Про внесення змін до Календаря профілактичних щеплень в Україні"
18. Наказ МОЗ України від 25.10.2019 р. № 2164 “Про введення в дію Рішення оперативного штабу Міністерства охорони здоров'я України з реагування на ситуації з поширення інфекційних хвороб, яким можна запобігти шляхом вакцинації”
19. Лекційний матеріал кафедри.
20. Методичні рекомендації кафедри.

Допоміжна

1. Возіанова Ж.І. Інфекційні і паразитарні хвороби. – Київ: „Здоров’я”, 2008–Т.1.–854 с.
2. Возіанова Ж.І. Інфекційні і паразитарні хвороби.–Київ:„Здоров’я”, 2008–Т.2.–656 с.
3. Возіанова Ж.І. Інфекційні і паразитарні хвороби. – Київ: „Здоров’я”, 2002.–Т.3.–902 с.
4. Інфекційні хвороби /за ред. Тітова М.Б.–Київ: „Вища школа”, 1995.–566 с.
5. Інфекційні хвороби. Підручник для студентів вищих медичних навчальних закладів IV рівня акредитації / Голубовська О.А, Герасун Б.А., Зінчук О.М. та інші / За ред. О.А. Голубовської. – К.: ВСВ “Медицина”, 2018. – 688 с.
6. Дзюблік І. В., Вороненко С. Г., Міроненко А. П., Виноград Н. О. Діагностика, лікування та профілактика грипу.-Київ: Мед книга.-2011.-190 с.
7. Дуда О.К. Герпетична та герпесвірусна інфекція. Навчальний посібник для лікарів// Дуда О.К., Краснов М.І., Козько В.М. – Київ: НМАПО, 2015. – 96 с.
8. Якобисяк М. Імунологія / Пер. з польської за ред. проф. В.В.Чоп’як. – Вінниця: НОВА КНИГА, 2014. – 672с.:

15. Інформаційні ресурси

- Верховна Рада України <http://www.rada.kiev.ua> .
- Кабінет Міністрів України <http://www.kmu.gov.ua/>.
- Міністерство освіти і науки, молоді та спорту України <http://www.mon.gov.ua>, www.osvita.com.
- Міністерство України з питань надзвичайних ситуацій та у справах захисту населення від наслідків Чорнобильської катастрофи <http://www.mns.gov.ua/>.

- Міністерство охорони здоров'я <http://www.moz.gov.ua/ua/portal/>
- Рада національної безпеки і оборони України <http://www.rainbow.gov.ua/>.
- American Heart Association <https://www.onlineaha.org/>
- British Heart Foundation <https://www.bhf.org.uk/>
- Уніфікований клінічний протокол первинної медичної допомоги дітям «Гострі респіраторні інфекції». Наказ МОЗ України від 16.07.2014 № 49 http://mtd.dec.gov.ua/images/dodatki/2014_499_GRYP/2014_499_KPMD_GRYP.pdf
- Закон України «Про вищу освіту» - <http://zakon4.rada.gov.ua/laws/show/1556-18>.
- Постанова Кабінету Міністрів України від 28 грудня 2020 р. № 1337 «Положення про організацію освітнього процесу у закладах охорони здоров'я за участю науково-педагогічних працівників закладів вищої освіти, що здійснюють підготовку здобувачів вищої освіти у сфері охорони здоров'я» - <https://zakon.rada.gov.ua/laws/show/1337-2020-p#Text>.
- Розпорядження Кабінету Міністрів України від 29 лютого 2019 р. № 95-р «Стратегія розвитку медичної освіти в Україні» - <https://zakon.rada.gov.ua/laws/show/95-2019-p#n8>.

